

Instanța de fond: E. Bancov
Instanța de apel: V. Movilă, N. Veleva, E. Dvurecenshii

ÎNCHEIERE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului,
Judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Visternicean, Iuliana Oprea

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul de Poliție Cahul și șeful Inspectoratului de Poliție Cahul Briceag Iurii,

în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul de Poliție Cahul și șeful Inspectoratului de Poliție Cahul Briceag Iurii împotriva Centrului Național Pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 23 noiembrie 2017, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Inspectoratul de Poliție Cahul și Briceag Iurii și menținută hotărârea Judecătoriei Cahul (sediul central) din 05 iunie 2017,

c o n s t a t ă :

La 20 ianuarie 2017, Inspectoratul de Poliție Cahul și șeful Inspectoratului de Poliție Cahul Iurii Briceag au depus o cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, privind anularea deciziei nr. 237 din 27 octombrie 2016 a Centrului Național Pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova privind încetarea prelucrării datelor cu caracter personal și distrugerea datelor cu caracter personal deținute ilegal, în casarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii depuse reclamanții au indicat că, la 02 noiembrie 2016, Inspectoratul de Poliție Cahul a recepționat decizia nr. 237 a Centrului Național Pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova privind încetarea prelucrării datelor cu caracter personal și distrugerea datelor cu caracter personal deținute ilegal.

Reclamanții au menționat că, în partea motivată a deciziei, directorul Centrului Național Pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a identificat drept încălcare a legislației în vigoare, solicitarea de către șeful Inspectoratului de Poliție Cahul Iurii Briceag a informației privind starea sănătății mentale a XXXX pentru a soluționa plângerea depusă de către aceasta, însă fără consimțământul acesteia.

Reclamanții mai menționează că, în dispozitivul deciziei nr. 237, directorul Centrului Național Pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii

Moldova, Răducan Eduard, a constatat încălcarea Legii privind protecția datelor cu caracter personal de către Inspectoratul de Poliție Cahul prin colectarea și stocarea datelor cu caracter personal privind starea de sănătate mentală a XXXX în circumstanțele descrise în decizia respectivă. La fel, s-a dispus încetarea imediată a prelucrării de către colaboratorii Inspectoratului de Poliție Cahul a datelor cu caracter personal privind starea de sănătate mentală a XXXX, colectate în circumstanțele descrise în respectiva decizie, precum și distrugerea datelor cu caracter personal de către Inspectoratul de Poliție Cahul, către care au parvenit date din dosarul evocat în respectiva decizie, instrumentat în baza plângerii XXXX din 08 iulie 2016.

Inspectoratul de Poliție Cahul a considerat decizia Centrului Național Pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 237 ca fiind neîntemeiată și la 23 noiembrie 2016 a depus o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea acestei decizii, iar prin răspunsul nr. 02-07/1984 din 23 decembrie Centrul nu s-a expus în nici un fel asupra solicitării de anulare a deciziei, menționând că potrivit legii acțiunea urma a fi depusă fără respectarea procedurii prealabile.

În opinia reclamanților, decizia Centrului Național Pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 237 din luna octombrie 2016, privind încetarea prelucrării datelor cu caracter personal și distrugerea datelor cu caracter personal deținute ilegal urmează a fi anulată, ca fiind neîntemeiată.

Astfel, reclamanții au susținut că, Inspectoratul de Poliție Cahul examinează plângerile parvenite de la persoanele fizice sau juridice în una din cele trei proceduri reglementate de lege: penală, dacă există indici că fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii; contravențională, dacă există indici că fapta întrunește elementele contravenției; disciplinară, dacă se constată elementele abaterilor disciplinare cu remiterea materialelor acumulate în adresa Inspectoratului General al Poliției după competență.

Dat fiind că, la 08 iulie 2016, XXXX a depus o plângere la Inspectoratul de Poliție Cahul, privind pretinsele acțiuni ilegale ale ofițerului de sector, locotenentului Artur Nicula, șeful SSP al IP Cahul, Victor Oglindă a început acumularea materialelor în vederea stabilirii în acțiunile lui Artur Nicula a faptelor care atrag răspunderea contravențională sau disciplinară, după caz.

Reclamanții au menționat că, plângerea a fost înregistrată în Registrul nr. 2, adică alte fapte decât infracțiunile, și ulterior a fost depus un raport pe numele șefului IP Cahul, prin care s-a adus la cunoștință despre înștiințarea telefonică a XXXX, care a invocat că Artur Nicula a vorbit cu un ton ridicat al vocii.

În vederea stabilirii în acțiunile colaboratorului Artur Nicula a elementelor constitutive ale contravenției, căpitan de poliție Victor Oglindă a început acumularea probelor pe cazul dat, și în virtutea obligațiilor stipulate de lege, a început activitate de colectare și administrare a probelor care confirmă sau infirmă existența contravenției conform plângerii depuse de XXXX.

Reclamanții au explicat că, ulterior, prin ordonanță din 26 iulie 2016, a fost ridicat CD-R cu înregistrările audio a convorbirilor dintre XXXX și Artur Nicula,

după care a fost examinată înregistrarea audio ridicată de la XXXX cu reflectarea în procesul-verbal de examinare a obiectului din 01 august 2016, ținând cont de faptul că nici o probă nu are valoarea prestabilită, Inspectoratul de Poliție Cahul în vederea stabilirii caracterului veridic al explicațiilor de puse de XXXX și reieșind din dubiile apărute la audierea acesteia, a solicitat IMSP Centrului de Sănătate Publică Cahul informații referitor la sănătatea psihică a ultimei, și au invocat ca temei pentru solicitarea probei privind sănătatea psihică a persoanei prevederile art. 425 alin.(7) al Codului contravențional și art. 211-214 al Codului de procedură penală.

Reclamanții au solicitat anularea deciziei a Centrului Național Pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 237 din luna octombrie 2016, privind încetarea prelucrării datelor cu caracter personal și distrugerea datelor cu caracter personal deținut ilegal, ca fiind ilegală în fond, fiind emisă contrar prevederilor legii și cu încălcarea procedurii stabilite și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul (sediul central) din 10 aprilie 2017, XXXX a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul (sediul central) din 05 iunie 2017, a fost respinsă acțiunea înaintată în instanța de Inspectoratul de Poliție Cahul, șeful Inspectoratului de Poliție Cahul Iurii Briceag, împotriva Centrului Național Pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, intervenient accesoriu XXXX, privind anularea deciziei nr. 237 din 27 octombrie 2016, emisă de Centrul Național Pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova privind încetarea prelucrării datelor cu caracter personal și distrugerea datelor cu caracter personal deținute ilegal și încasarea cheltuielilor de judecată, ca depusă tardiv.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 23 noiembrie 2017, a fost respinsă cererea de apel depusă de Inspectoratul de Poliție Cahul și șeful Inspectoratului de Poliție Cahul, Briceag Iurii și menținută hotărârea Judecătoriei Cahul (sediul central) din 05 iunie 2017.

La 27 februarie 2018 (prin intermediul oficiului poștal), Inspectoratul de Poliție Cahul și șeful Inspectoratului de Poliție, Cahul Briceag Iurii au depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 23 noiembrie 2017, solicitând casarea acesteia și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului declarat, Inspectoratul de Poliție Cahul și șeful Inspectoratului de Poliție, Cahul Briceag Iurii au invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat în mod eronat legea.

La 24 aprilie 2018, Centrul Național Pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a depus o referință la cererea de recurs, prin care a solicitat să fie respins recursul declarat de Inspectoratul de Poliție Cahul și șeful Inspectoratului de Poliție Cahul, Briceag Iurii.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și

de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Inspectoratul de Poliție Cahul și șeful Inspectoratului de Poliție Cahul Briceag Iurii, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Inspectoratul de Poliție Cahul și șeful Inspectoratului de Poliție Cahul, Briceag Iurii, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la

o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurențelor, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Inspectoratul de Poliție Cahul și șeful Inspectoratului de Poliție, Cahul Briceag Iurii.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Inspectoratul de Poliție Cahul și șeful Inspectoratului de Poliție, Cahul Briceag Iurii.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Visternicean,

Iuliana Oprea